

מסכת מנחות

פרק ה משנה ו

אלו טעונין תנופה ואין טעונין הגשה, לג שמן של מצרע
ואשמו, והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב, ואמורי שלמי
יחיד וחוזה ושוק שלהן, אחד אנשים, ואחד נשים, בישראל
אבל לא באחרים, ושתי הלחם, ושני כבשי עצרת. כיצד הוא
עושה, נותן שתי הלחם על גבי שני כבשים, ומניח שתי ידיו
מלמטון, מוליך ומביא, מעלה ומוריד, שואמר (שמות כט),
אשר הונף ואשר הורם. תנופה היתה במזרח, והגשה במערב.
ותנופות קודמות להגשות. מנחת העמר ומנחת קנאות,
טעונות תנופה והגשה. לחם הפנים ומנחת נסכים, לא תנופה
ולא הגשה:

